

Zeeuwse schrijvers

Terug naar een tante in Absdale

Mario Molegraaf

Er zit geen luchtje aan! Wat een uitgelezen kans heeft uitgeverij Nieuw Amsterdam in 'Opsnuiven' (19,99 euro/ 64 pag./ Uitgeverij Nieuw Amsterdam) gaat over geuren, maar het boekje ruikt naar niets. De reuk, ongetwijfeld het meest poëtische zintuig, steevast verbonden met herinneringen. De geur als mijn moeder wentelteefjes bakte, hoe op maandag het wasgoed rook aan de lijn, het parfum van geruststelling in de koeienstal van de burens, het dreigende luchtje van het uit de hand gelopen gestookte vuur, de ongekend geile geur van de ongekend brave schooltas. Emma Crebolder (in 1942 als Emmy van der Velde geboren in het

Zeeuws-Vlaamse Sint-Janssteen) weet er alles van en vond er de woorden voor. Zij is geen dichter die gaat zitten wachten op goddelijke inspiratie en banale subsidie. Nee, ze stelt zichzelf een opdracht en gaat aan de slag. In dit geval dus met geurgedichten, een hele bewonderenswaardige bundel vol. Ook zij snuffelde ooit aan 'een leren schooltas', maar haar neus bespeurde toch iets anders dan de mijne, namelijk slechts 'de gelooiden huid van oer-vee.' Alle geuren worden door haar opgesnoven, vanaf 'de weeë lucht/ van pluimvee' tot en met 'het parfum/ van Guerlain Paris, Shalimar.' Mijn favoriet was en is, ook van Guerlain, Habit Rouge, vooral misschien omdat dit parfum me

onweerstaanbaar aan schuimpjes doet denken, kindersnoep, en me zo naar vroeger voert. Naar vroeger, ook Emma Crebolder neemt deze route. Ze keert terug naar een tante in Absdale, met het bijbehorende 'geurpalet'. Naar het Zeeuws-Vlaamse vlas, gewas dat 'roept om akkerbreed bezingen'. Naar de 'ajunsaus in kluitboter' van haar moeder. En naar de Schelde, vaste verschijning in haar zo gevarieerde oeuvre, 'de zoute/ rivier die steeds mijn kinder-/ schrammen had genezen.' De dichteres steekt ook in andere streken haar neus op, beoefent 'geurdiagnostiek' en probeert het mysterie van de odeur te definiëren: 'Ruiken is vooraf aan geluid/ en witte schemer diep in/ onze hersenstam gedreven.' Ik weet het nu al zeker: 'Opsnuiven' is het meest bedwelmende boek van 2018.

